

Sygn. akt II CZ 108/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi B. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego z dnia 5 kwietnia 2006 r.,

wydanym w sprawie z wniosku T. S. i T. S.

przy uczestnictwie B. P., H. S. i T. D.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania (skarżącej) B. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 8 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 marca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę B. P. o wznowienie postępowania w sprawie o zasiedzenie, zakończonego postanowieniem tego Sądu z dnia 5 kwietnia 2006 r., uznając, że nie zachodzą wskazane przez skarżącą podstawy wznowienia przewidziane w art. 403 § 1 pkt 1 i § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

B. P. wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 8 marca 2011 r., zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 410 § 1 k.p.c., przez jego błędne zastosowanie oraz art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., wskutek jego niezastosowania. W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., można żądać wznowienia na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że za dokument podrobiony uznaje się dokument sporządzony w całości przez inną osobę niż ta, od której ma pochodzić, natomiast przerobienie dokumentu polega na dokonaniu zmian w jego treści; z punktu widzenia postępowania wznowieniowego istotne jest jednak, aby sąd rozpoznający sprawę oparł się na treści takiego dokumentu, a dokument musi wywrzeć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia; nie wystarczy samo zaliczenie go w poczet materiału procesowego (por. postanowienie z dnia 9 lipca 2008 r., V CZ 43/08, niepubl.).

Według skarżącej, sfałszowanymi dokumentami, na których oparte zostało zaskarżone skargą postanowienie, miały być sporządzone przez biegłego geodetę A. T., protokół graniczny i szkic przebiegi granic oraz ugoda graniczna. Sąd Okręgowy przyjął, że nie mają charakteru dokumentów podrobionych, czy też przerobionych protokół graniczny i szkic przebiegi granic, gdyż kwestionowane

rozstrzygnięcie nie zostało oparte na powyższych dokumentach. Zgodzić się więc trzeba z oceną tego Sądu, że w takiej sytuacji nie może być mowy o wskazanej przez skarżącą podstawie wznowienia.

Jeżeli zaś chodzi o ugodę graniczną, to została ona zaliczona do materiału dowodowego i stanowiła podstawę orzeczenia Sądu Okręgowego. Sąd ten dostrzegł jednak okoliczność, że ugoda ta nie została podpisana przez uczestników postępowania rozgraniczeniowego, a jedynie przez biegłego geodetę A. T., i że wobec tego nie wywołała ona ostatecznie skutków prawnych, jakie wiążą się z jej zawarciem. Nie można zatem i w tym przypadku zasadnie uznać, że zaskarżone postanowienie oparte zostało na dokumencie podrobionym lub przerobionym.

Skoro – jak prawidłowo przyjął Sąd Okręgowy – wskazane przez skarżącą podstawy wznowienia postępowania w rzeczywistości nie wystąpiły, odrzucenie skargi było w pełni usprawiedliwione.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.